XXVIII Sobota okresu zwykłego

Tekst Ewangelii (*?k* 12,8-12): A powiadam wam: Kto się przyzna do Mnie wobec ludzi, przyzna się i Syn Człowieczy do niego wobec aniołów Bożych; a kto się Mnie wyprze wobec ludzi, tego wyprę się i Ja wobec aniołów Bożych. Każdemu, kto mówi jakieś słowo przeciw Synowi Człowieczemu, będzie przebaczone, lecz temu, kto bluźni przeciw Duchowi Świętemu, nie będzie przebaczone.

Kiedy was ciągać będą do synagog, urzędów i władz, nie martwcie się, w jaki sposób albo czym macie się bronić lub co mówić, bo Duch Święty nauczy was w tej właśnie godzinie, co należy powiedzieć».

«Duch ?wi?ty nauczy was w tej w?a?nie godzinie, co nale?y powiedzie?»

Rev. D. Albert TAULÉ i Viñas
(Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj po raz kolejny wybrzmiewają słowa Pana Jezusa zapraszające nas do przyznania się do Niego przed ludźmi. «Kto się przyzna do Mnie wobec ludzi, przyzna się i Syn Człowieczy do niego wobec aniołów Bożych» (Łk 12,8). Żyjemy w czasach, kiedy w życiu publicznym wymagana jest laickość i zobowiązuje się wierzących do okazywania swojej wiary jedynie w środowisku prywatnym. Kiedy chrześcijanin, kapłan, biskup, Papież..., mówią coś publicznie, to choć jest to bardzo rozsądna rzecz, nawet to, od kogo pochodzi przeszkadza, zupełnie jakbyśmy my, tak jak wszyscy inni, nie mieli prawa mówić tego, co myślimy. Ale choćby bardzo to było dla innych niewygodne, nie możemy przestać głosić Ewangelię. A w ostateczności «Duch Święty nauczy was w tej właśnie godzinie, co należy powiedzieć» (Łk 12,12). Podkreślał to Święty Cyryl Jerozolimski w następujących słowach «Duch Święty, który mieszka w tych, którzy są mu przychylni, jak lekarz inspiruje ich do tego, co mają mówić».

Współczesne ataki mają inną wagę, ponieważ nie jest tym samym mówienie źle o jakimś członku Kościoła (często z racją, przez nasze ułomności), co atakowanie Jezusa Chrystusa (jeśli widzi się Go tylko w wymiarze ludzkim), lub występowanie przeciw Duchowi Świętemu, to znaczy bluźnierstwo i negowanie Jego istnienia i Jego Boskości.

A jeśli chodzi o wybaczenie bluźnierstwa, nawet kiedy grzech jest lekki, potrzebne jest uprzednie wyrażenie skruchy. A jeśli nie ma skruchy, przebaczenie jest niemożliwe, most jest udzkodzony z jednej strony. Dlatego Pan Jezus mówi, że są grzechy, których Bóg nie przebacza, jeśli ze strony grzesznika nie ma

pokory przyznania się do grzechu (cf. Łk 12,10).

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Brak skruchy jest bluźnierstwem przeciwko Duchowi Świętemu i nie jest ono przebaczone ani na tym świecie ani na tamtym. Skrucha osiąga przebaczenie w tym życiu i jest ono ważne także w przyszłym.» (Święty Augustyn)

- «Kościół potrzebuje świętych każdego dnia, świętych zwykłego życia. Są oni świadkami, którzy prowadzą Kościół i okazują to zgodnością swojego życia z mocą Ducha Świętego, którą otrzymali w darze» (Franciszek)

- «(...) Miłosierdzie Boże nie zna granic, lecz ten, kto świadomie odrzuca przyjęcie ze skruchą miłosierdzia Bożego, odrzuca przebaczenie swoich grzechów i zbawienie darowane przez Ducha Świętego. Taka zatwardziałość może prowadzić do ostatecznego braku pokuty i do wiecznej zguby.» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 1864)